

Урок 25 (65). 7 -А, 7 –Б, 7-В класи Українська література
23.05 -27.05.2022

Тема. *А.Малишко «Пісня про рушник». Пісні, що стали народними*

Увага ! Письмові завдання, указані вчителем, виконувати в робочому зошиті, фотографувати й надсилати на електронну адресу olenatarasenko5@gmail.com (Тарасенко О.М. 7-А, 7-Б , 7-В класи українська література)

Зміст уроку

Андрій Самійлович Малишко
(1912-1970) - неперевершений
український поет-пісняр,



- перекладач,
- літературний критик.

I. Актуалізація опорних знань

1. Виконайте **завдання (не надсилати)**

Повторіть художні засоби, літературні роди та жанри

Художні засоби

- **Паралелізм** — паралельне зображення двох (трьох і більше) явищ з різних сфер життя, показ одних явищ на фоні інших.
- **Перифраз** — мовний зворот, який вживається замість звичайної назви певного об'єкта і полягає в різних формах опису його історичних і характерних ознак (*Т. Шевченка називають «великим Кобзарем»*).
- **Персоніфікація** — вид метафори: уподібнення неживих предметів чи явищ природи людським якостям, олюднення їх (а уособлення — оживлення їх).



730x1000

II. Опрацювання нового матеріалу

2. Перегляньте відео (обов'язково)

<https://www.youtube.com/watch?v=O99hN0Kltto>

3. Опрацюйте матеріал у підручнику стор. 279-283

III. Переконайтеся в тому, що знаєте цей матеріал

Народився А.Малишко
1912 р. в місті Обухові на
Київщині й був
найменшим з одинадцяти
дітей.

Батько славився як
справжній швець-віртуоз.

*Привіт тобі, чесний
сільський чоботарю,
Мій батьку далекий,
старий кожум'яко!*

Мати Ївга Базилиха, як
звали її по-вуличному,
знала безліч пісень. Від
неї - глибоке відчуття
народної пісні.

Батьки Андрія Малишка

Ївга Остапівна

Самійло Микитович



Школа навчила любити поезію. Учитель
Яків Іванович Козленко усіляко заохочував
здібного учня до перших проб пера.

Ще одним яскравим враженням
дитинства були обухівські бандуристи, до
яких часто навідувався.

«Той незабутній вогонь батьківської
хати, де вперше почув я думи Великого
Кобзаря, материнська пісня, ласкава і
сувора, - вигодували і випестили мене,
дали душевний гарт і радість на все
життя», - так визначив поет витoki свого
таланту.



А далі було навчання в медичному технікумі, потім - на літературному факультеті Київського інституту народної освіти. Деякий час учителював.

Муза Малишка зміцніла в роки Другої світової війни. Він працював військовим кореспондентом у газетах, часто їздив на фронт. Його найголовнішою зброєю стало слово.



Андрій Малишко – студент



Мелодія — це мова людських почуттів. Вона відкриває людську велич і гідність.



Кожен з поетів
подумки мріє,
щоб хоч один його вірш
отримав
музичні крила, ставши
популярною піснею.
Малишкові ж птахи-пісні
стали
народними і майорять
високо-високо й сьогодні.

Талановитий поет-пісняр

Новий етап починається з середини 1950-х років. З'являються тексти пісень «Пісня про Київ», «Пісня про рушник», «Ми підем, де трави похилі», «Вчителька», «Стежина» та ін.

У їх озвученні допомогли такі музичні корифеї, як брати Майбороди, Лев Ревуцький, Олександр Білаш.

Особливо плідним виявився творчий союз із **Платоном Майбородою**. Товаришування переросло у творче побратимство на все життя.



Андрій Малишко
з Платоном Майбородою

«ПІСНЯ ПРО РУШНИК»

У співпраці з композитором Платоном Майбородою народилася «Пісня про рушник». Написана вона в 1956 році до кінофільму «Літа молодії».

Уперше текст опубліковано в збірці А.Малишка «Серце моєї матері».

Текст пісні перекладений 35 мовами світу.

Пісню виконували Квітка Цісик, Ніна Матвієнко, Олександр Пономарьов, сучасний гурт «Експрес» та багато інших виконавців.



«Пісня про рушник»

Пісня про рушник — твір Андрія Малишка, сповідь-спогад ліричного героя, у якій матір дарує синові рушник, вишитий як символ життєвої дороги. Рушник пов'язаний із життєвою долею ліричного героя і з образом його матері. Цей образ — символ чистоти і любові, матері-берегині, яка дала життя, формувала почуття, творила людину. Ліричний герой поезії з великою теплотою згадує свою матір.



“Пісня про рушник”

Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
 І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
 І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.
Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
 І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
 І засмучені очі хороші, блакитні твої.
Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
 І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
 І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.



«Поміркуймо над прочитаним»

- Якою в спогадах ліричного героя постає мати?
- Якого символічного значення набуває у творі рушник?
- Охарактеризуйте ліричного героя. Яким він постає у творі? Який у нього настрій? Чим він викликаний?
- Назвіть художні засоби. Яка їх роль? Які з них справили найбільше враження і які асоціації викликали?
- Які засоби допомогли авторові досягнути милозвучності й задушевності?
- Розкажіть, який настрій викликав у вас цей твір?

Літературний аналіз твору



Тема: оспівування любові до матері, її щирих почуттів до своєї дитини.

Ідея: ушляхення шанобливого ставлення до матері-святині.

Основна думка: материнський рушник для її дитини — щастя, доля, любов.

Жанр: пісня

Художні засоби:

Епітети: далека дорога; засмучені очі; незрадлива, вірна усмішка; тихий шелест трав;

Метафори: цвіте... доріжка; шбегання дібров; оживе... і дитинство, й розлука, і вірна любов

Порівняння: рушник простялю, наче долю

Рефрен:

«І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала».

«І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші блакиті твої».

«І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов».

Образ рідної матері

- ❖ найрідніша (« рідна мати моя»)
- ❖ лагідна (« ласкава усмішка»)
- ❖ чутлива до краси (« водила мене у поля край села»)
- ❖ красива (« очі хороші блакитні твої»)
- ❖ щира (« твоя незрадлива...усмішка»)
- ❖ турботлива (« ночей не доспала»)

"А смерть він зустрів..."

- Помер Андрій Самійлович Малишко 17 лютого 1970 року. Йому було 57 літ, і його скроні, як і його останні вірші, були молодими. Смерть його сприйнялась як несправедлива, глибоко трагічна для української літератури подія. У своїй поезії "Пам'яті побратима" Микола Нагнибіда написав:

*А смерть він зустрів
наче птиця, -
В польоті, у небі мрій...
І сниться Вкраїні, сниться
Жайворонком в небі Андрій.*

Платон Майборода в своїх спогадах писав: "Андрій Малишко... коли я думаю про нього, в моїй душі оживають чарівні струни його поезії, його ніжного і бентежного серця".

IV. Застосування вивченого

5. **Виконайте навчальне завдання. Вивчіть вірш «Пісня про рушник» напам'ять (надсилати на вайбер)**



Кольорова рефлексія





“Я навчився...”
“Я зрозумів...”
“Я дізнався...”
“Я переконався...”



Крайдата 27.05.2022